

Rapport over studietur til Dublin 21. - 24. september 2010

Rapport over studietur til Dublin 21. - 24. september 2010

Turen til Dublin er planlagt af:

Ann Katrin Dybdahl, leder af Kvindehuset i Århus

Susanne Bøgelund Jensen, leder af det boligsociale arbejde i Herredsvang

Helle Lykke Jørgensen, leder af det boligsociale arbejde i Trige

Benedikte Erlykke, Det Boligsociale Fællessekretariat

Fotografer, Søren Høgsberg, Birger Agergaard og Benedikte Erlykke

Programmet er blevet til i et tæt samarbejde med forretningsfører Ned Brennan, Respond! og manager Matthias Borscheid, Northside Partnership.

Ned Brennan, Respond!

*Matthias Borscheid,
Northside Partnership*

Indhold

Forord

Respond!

Tre boligområder nord for Dublin

Sphere 17

Preparing for Life gør børn skoleparate

Det irske boom gik forbi Darndale

Doras Bui

Computer Club House - globalt multimedieprojekt

Evaluering af studieturen

Forord

Tre dage i september 2010 tog 32 boligforeningsansatte fra Århus på studietur til Dublin. De 32 har det tilfælles, at de alle arbejder inden for det boligsociale felt.

Turen havde to hovedformål:

- Få kendskab til den irske boligforeningssektor med særligt fokus på dens sociale indsats.
- Besøge forskellige Børn og Unge projekter.

Den første dag besøgte vi boligforeningen Respond! og tre boligområder, som denne boligforening administrerer. Vi så, at Respond! er en boligforening med et stort socialt ansvar, som har iværksat mange sociale tiltag.

Den anden dag besøgte vi fem børn- og ungeprojekter. Vi mødte her engagerede ansatte, som står over for store udfordringer på grund af den økonomiske situation i Irland, men også på grund af omfanget af sociale problemer, som de mennesker, som de har med at gøre, befinder sig i.

Sidst i denne rapport er der en evaluering over studieturen.

Tak for en god tur til alle deltagere!

Benedikte Erlykke,
Det Boligsociale Fællessekretariat

Respond!

Onsdag var vi på besøg hos Respond! - en af Irlands største boligforeninger. Vi lagde ud med at besøge hovedkvarteret og fik her en grundig introduktion til den almene boligsektor i Irland og til den måde, Respond! arbejder på. Efterfølgende var vi på besøg i nogle af de boligområder, Respond! har bygget og administrerer, det kan du læse mere om på de følgende sider.

Vi var ikke voldsomt imponerede over de byggerier, vi fik forevist, men til gengæld havde Respond! en analytisk og strategisk tilgang til det boligsociale arbejde, som mange boligforeninger her i landet kunne lære af. Respond! laver grundige analyser, blandt andet beboeranalyser, og udvikler detaljerede strategier for løsningen af forskellige sociale problemstillinger, før de sætter sociale indsats-er i gang. Respond! har i høj grad taget den boligsociale opgave til sig, hvilket hænger sammen med, at det offentlige, sociale sikkerhedsnet i Irland på ingen måde er lige så fintmasket som det danske, og dermed er boligforeningerne tvunget til at løfte en social opgave, hvis de vil have velfungerende boligområder.

Men mere herom senere. Først en smule om den almene sektor i Irland.

Den almene sektor i Irland

Historien bag den irske almene sektor har mange paralleller til boligforeningernes historie her i landet. De første spæde skridt til socialt boligbyggeri i Irland blev taget af Dublins store industrivirksomheder, der byggede gode og sunde huse til deres arbejdere. Guinness-fabrikkerne var her foregangsvirksomhed. I mange år derefter var det velgørenhedsorganisationer, der byggede socialt boligbyggeri i både Irland og Nordirland. Det medførte blandt andet, at boligpolitikken i 1960'erne var et af de varme stridspunkter mellem katolikkerne og protestanterne i Nordirland, fordi velgørenheds-organisationerne som regel var protestantiske, mens de lokale bystyrer som regel var katolske.

En lovændring medførte, at (i dansk forstand) mere traditionelle boligforeninger satte skub i processen med at bygge socialt boligbyggeri i 1980'erne og i 1990'erne. I midten af 1990'erne oplevede Irland samtidig en vældig

økonomisk vækst, som blandt andet gav sig udslag i en enorm vækst i den private byggesektor. Store byggeselskaber byggede en hæmningsløs mængde boliger uden at skæve ret meget til pris, infrastruktur, kvalitet m.v. I dag er der kraftig økonomisk tilbagegang i Irland, og byggeboomet i 1995-2005 har således medført, at der i dag står 150.000-300.000 privatejede boliger ledige i Irland. Boligforeningerne har imidlertid stadig lange ventelister. 90.000 står på venteliste til en almen bolig landet over.

Boliger til de mest trængende

Rigtigt mange vil gerne have en boligforeningsbolig i Irland, fordi disse er langt billigere og sædvanligvis også i bedre stand end boligerne på det private marked. Før man kommer i betragtning til en almen bolig i Irland, skal man som ansøger vurderes i et point-system, hvor graden af social udsathed måles. Er man arbejdsløs og alene med børn, scorer man således mange points, og man ender højt oppe på ventelisten. På den måde sikrer man, at det er de mest trængende, der kommer først til. Man skal også gennemgå et lejer-kursus og et interview for at komme i betragtning til en bolig.

Man benytter sig af indkomstafhængig husleje - tjener man ikke ret mange penge, slipper man altså billigere i husleje, end hvis man har en relativt høj løn. Huslejen svinger typisk fra 40-74 Euros om ugen. Her er der nogle tankevækkende forskelle i forhold til de udlejningsregler, vi følger i Danmark. Baggrunden for, at man kan udleje på denne måde er imidlertid, at staten finansierer boligforeningernes byggeri ved at yde lån, der ikke skal tilbagebetales, på op til 95 % af omkostningen ved byggeriet.

Indtil for 10 år siden byggede man særskilte områder på 50-1000 rækkehuse. Nu bygger man mindre områder med fokus på, at disse integreres i det kvarter, de bygges i. Der er 300 boligforeninger i Irland. 60 % af dem har under 11 bo-enheder. Respond! gennemfører også store renoveringsprojekter.

Boligsocialt arbejde

Og så tilbage til det boligsociale arbejde i Respond! Respond! har særligt fokus på "community building" - hvormed menes, at man ikke kun fokuserer på at bygge boliger, men også på at opbygge "samfundet" i og omkring boligerne. Respond! driver således 40 dagtilbud - vuggestuer og børnehaver. Baggrunden for dette er, at der i nogle af boligområderne bor op til 90 % enlige forældre. Og eftersom staten ikke tilbyder daginstitutionstilbud, er det nødvendigt, at boligforeningerne gør det, såfremt disse enlige forældre skal have mulighed for at få en uddannelse eller arbejde. Du kan læse mere om de konkrete boligsociale tiltag i andre kapitler her i rapporten.

Respond! har i øvrigt i samarbejde med universitetet i Dublin udviklet en boligforeningsuddannelse kaldet "Housing and Community Development Studies", hvilket denne skribent mener også kunne være interessant at have i Danmark.

Alex Vejby Nielsen, Det Boligsociale Fællessekretariat

Respond!

Poolbord og hajer i Reponds!'s kantine.

Tre boligområder nord for Dublin

Efter en formiddag med oplæg i Respond!'s domicil, var det efter frokosten blevet tid til at komme ud og se nogle af Respond!'s boligområder.

Carrickmacross – Rækkehuse i bølgede grønne bakker

Første stop, efter en køretur på omkring 70 kilometer, er Carrickmacross, et område bygget for fire år siden.

toetages, lyse to-families huse ligger spredt ud i klynger på 20 huse, på en bakketop, omgivet af andre bølgede grønne bakker. Et noget andet syn end de fleste almene boligområder i Århus. Midt i bebyggelsen, som består af både boligforeningshuse, huse, som kommunen har råderet over, og ejerboliger, er et Community Center, med integre ret institution for før-skole børn, efter-skole-aktiviteter for skolebørn og aktiviteter for unge. Der er også fire små boliger i bygningen. Uden for pre-school-delen hænger der en opslagstavle, hvorpå der står, at hvis man skulle få mulighed for at hente sine børn tidligere, så skal man ikke føle sig forpligtet til at gøre det med det samme. Man skal bare nyde tiden. 'Vi passer godt på dit barn', står der.

Reporterne på arbejde.

Lokal stolthed

Direktøren for Respond!, Ned Brennan, fortæller, at der er stor lokal stolthed over området, hvilket også betyder at beboerne gør meget ud af at vedligeholde deres egne huse og haver samt fællesarealerne. Vi får også at vide, at der i området bor mange østeuropæere, som har fået arbejde i områdets landbrugsindustri, især kyllingefarme. Det er tydeligt, at medarbejderne fra Respond! er stolte af området, og fællesområder og haver er generelt også i en pæn forfatning. Vi får fortalt, at fordi det er lykkedes at skabe en stolthed omkring stedet og et fællesskab (indbyrdes i klyngerne), så føler man sig ansvarlig som beboer, hvis éns forhåbning ikke er velplejet. Nogle af beboerne i området har desuden taget initiativ til en fælles urtehø, og der er også blevet plantet en lille fælles have, hvor de unge i området har hjulpet med at sætte blomster.

Ned Brennan viser rundt i Carrickmacross.

Dundalk

Dundalk – på grænsen til Nordirland

Efter besøget i Carrickmacross går turen lidt længere nordpå, til Dundalk, hvor vi ser endnu et Community Center. Også her er der integreret institution for de yngste børn, og efter-skole-aktiviteter for de lidt ældre. Der bliver lagt vægt på lektiecafé. I huset serveres der et varmt måltid om dagen. Huset har to ungdomsklubber. En del af personalet er frivilligt, men der er også professionelle. De unge beskæftiger sig især med at synge og danse og har blandt andet deltaget i lokale konkurrencer. Personalet er iført lilla poloskjorter. Bygningen er omgivet af et over to meter højt hegn, og der er trådhegn for alle vinduer. Bygningen er også ældre og mindre end det Community Center, vi så i Carrickmacross. Da vi spørger til hegnet, får vi at vide, at der i en periode har været meget ballade i området med 'anti-social behavior', som også er gået ud over denne bygning, men vi får også at vide, at hegnet skal være med til at markere bygningen som et sted for dem, der bruger den, så de kommer til at føle ejerskab over for den.

Dundalk ligger nær grænsen til Nordirland, og det giver ifølge de ansatte i Respond! nogle bestemte muligheder og udfordringer i området. Blandt andet har man haft mulighed for at søge bestemte midler, så flere aktiviteter har kunnet sættes i gang. Efter besøget i Dundalk kører vi igen sydpå. Næste stop er Drogheda.

Drogheda – lokale ildsjæle

I Rowan Heights bebyggelsen i Drogheda omkring 40 km nord for Dublin besøger vi igen et Community Center. Denne gang får vi en introduktion til området af tre lokale frivillige, tre midaldrende mænd, som fortæller om, hvordan området for få år siden var meget hårdt ramt af kriminalitet og stofmisbrug. Blandt andet er der begået mord få hundrede meter fra der, hvor vi står. "But now it's good times," fortæller en af de frivillige. Den lokale fodboldklub, gæliske fodbold klub, byens Brassband, lokale forretningsfolk, og hele byen kommer snart til området, for at være med til at fejre den forandring, der er sket i bebyggelsen, som består af 86 enheder.

Børn og unge inddraget

De frivillige fortæller, at børn og unge har været tæt inddraget i processen med at forbedre området - de er blevet spurgt, hvad de godt kunne tænke sig, og det har blandt andet resulteret i, at der er kommet en multibane. Hvilket til gengæld betyder, at græsplænen midt i bebyggelsen nu huser blomsterbede og træer. Børnene er med til at passe blomsterne og passe på området og har selv været ude og hente sten til de forskellige bede. De ser op til de frivillige voksne, som nu også tør sige fra, når de ser kriminalitet og lignende. De frivillige har været

Drogheda

bakket op af to ansatte i Respond!, som fungerer som en slags rejsehold, der støtter de lokale frivillige i forskellige områder. Stoltheden lyser ud af de tre mænd, og de fortæller at området for nylig har været med i en konkurrence, hvor de blev præmieret for at være et af de bedst holdte lokal-områder. Præmien viser de stolt frem.

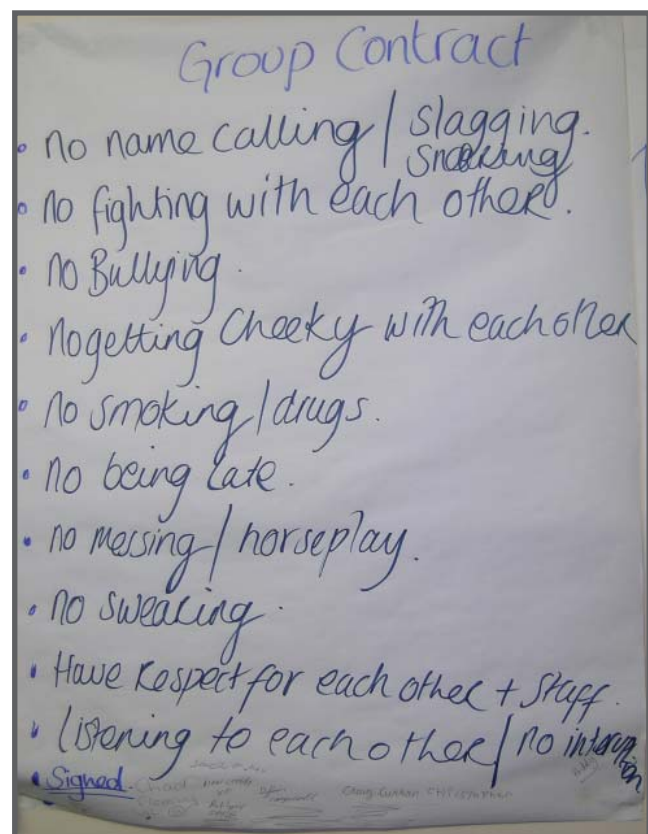
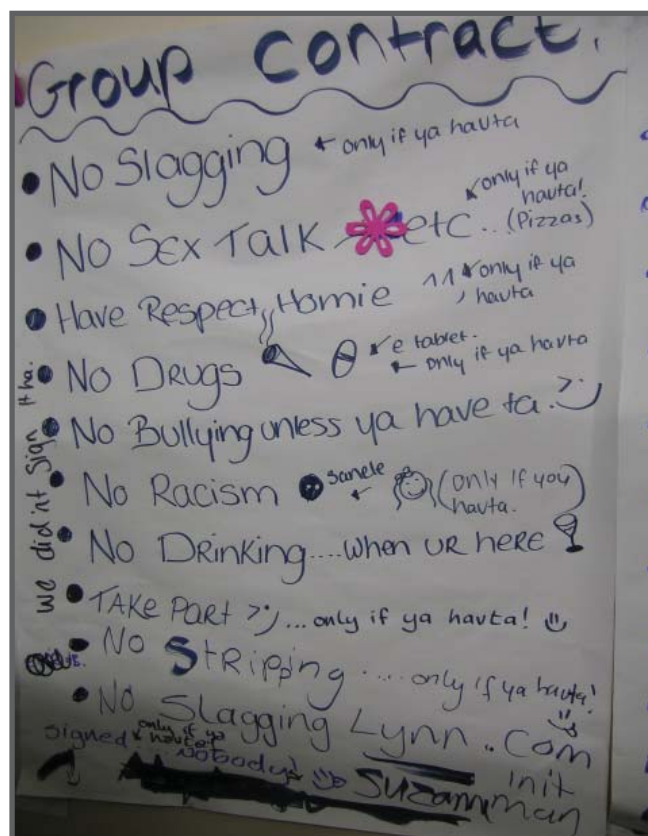
Vi slutter af med at gå en tur i området, som er pænt holdt og består af lave, lyse to-families huse. Vi får at vide af en af de frivillige, at som et led i 'forandringen' af området, er de værste rødder blevet smidt ud af bebyggelsen.

Multibane og ansvar

Det er svært at forestille sig, at området for kort tid siden har været hærgnet af kriminalitet og stofmisbrug. Nogle unge spiller fodbold på multibanen, og et par drenge følger nysgerrigt efter os, mens vi går rundt. Da vi er på vej tilbage til bussen, kommer et par store drenge slæbende på en trækvogn med fire bildæk på, hvilket en af de frivillige straks går hen og snakker med dem om. I mens lytter vi interesseret til de to andre - den ene fortæller, at han nu siger til sin kone, at han ikke ønsker sig at vinde i Lotto længere: "Because then you'll want to move".

Da vi kører fra Rowan Heights tilbage mod Dublin vinker de tre frivillige farvel, og vi kører derfra med en fornemmelse af at have mødt nogle mennesker, som brænder for deres område og for at gøre en forskel. De er stolte af og ydmyge omkring deres arbejde. Efter hjemkomsten til Danmark er dét indtryk der stadig.

Anne Jørgensen,
boligsocial medarbejder i Kalmargade
og Jonas Strandholdt Bach,
boligsocial medarbejder i Trige

De unge i Drogheda er selv med til at sætte reglerne for, hvordan de skal opføre sig, når de er sammen. Efter en kontrakt er formuleret, skriver alle implicerede den under.

Sphere 17 - et værested for unge mellem 10 og 21 år

Der afvikles både sociale- og private kurser i Sphere 17, her er hovedtemaerne:

- Unge i arbejde
- Unge i uddannelse
- Unge væk fra stofferne.

Tanken bag Sphere 17 begyndte i 2006, og i 2007 fik man bygningerne til at etablere stedet. Pengene kommer fra fonde og fra staten, men p.g.a. finanskrisen er bidraget fra staten faldet markant de seneste år. I 2009 faldt tilskuddet med 6% og i 2010 faldt det med 9%. Det betyder, at vedligehold af bygningerne nedprioriteres. Huset har åben alle ugens syv dage. Vigtigt er det, at unge kommer, fordi de vil, og ikke fordi de skal. Fra august 2009 til august 2010 var mere end 1.400 engageret i Sphere 17.

Målet med stedet er at: Alle unge har mulighed for at opnå noget i deres liv - nogle skal bare ha' lidt hjælp!

Tilbuddene i Sphere 17 er af høj standard. Og fordi unge er forskellige, er tilbuddene til de unge også forskellige. Der er i alt 20 tilbud.

Når man som ung starter i Sphere 17 får man lagt et program: Den unge sidder med en voksen og finder ud af, hvad der skal ske i fremtiden.

- Hvad vil du efter skole?
- Hvad vil du i fritiden?

Mick Ferron er projektleder i Sphere 17. Her mener man, at alle unge har mulighed for at opnå noget i deres liv, nogle har bare brug for en smule hjælp - og Sphere 17 er netop den hjælp.

Det er hårdt arbejde at få de unge ind i sphere 17 og få dem til at holde fast, så i første omgang, kommer de unge i forskellige programmer, og vigtigst er det, at det er programmer/projekter, der er relevante for dem. Derfor findes projekterne i høj grad også i lokalområdet.

En vigtig samarbejdspartner i projektet er skolen. En ung skal blive så længe i skolen som muligt, og derfor udarbejdes et unikt program for at fastholde eleven. Gademedarbejderen hjælper til med at fastholde den unge i programmet. Der er 57 gademedarbejdere tilknyttet Sphere 17.

Der er ingen løftede pegefingre i Sphere 17. De unge skal ikke skræmmes, men informeres om konsekvensen ved deres handlinger.

I Sphere 17 har de unge en pulje penge, der skal gives til unge-projekter. De unge bestemmer selv hvem og hvor mange penge, der skal gives til projekterne. Pengene stammer fra private fonde.

Der er ikke lavet specifikke målinger på, hvad projektet konkret giver området. Der er en projektbeskrivelse, hvor nogle mål er fremhævet. Spørgsmålet er, hvordan vil det ha' været, hvis projektet ikke eksisterede? Kriminaliteten er faldet. Det meste kriminalitet laves nu uden for området.

Det var spændende at høre om projektet med de unge. Nogle af de ting, der blev fortalt fra projektet, er mange af os i gang med at udføre her i Århus, men det er jo altid rart at høre om andre, der prøver lignende ting. Ikke mindst at høre om, hvordan problemerne bliver løst. Der var dog ting Sphere 17 bekræftede i arbejdet med unge, og som jeg vil tage med til arbejdet her i Århus:

- Klare linjer over for de unge
- Samarbejdet med institutionerne lokalt
- Fastholdelse af de unges mål
- Konsekvens
- Inddragelse af de unge.

Det er ikke nye perspektiver i ungearbejdet, men Sphere 17 viser tydeligt, at præcis disse mål er vigtige for at fastholde unge og få succes med et ungeprojekt.

Helle Lykke Jørgensen, leder af den boligsociale helhedsplan i Trige

Sphere 17

Cafeen i Sphere 17

Preparing for Life gør børn skoleparate

Efter besøget ved Sphere 17 gik turen til Northside Partnership, et lokalt udviklingsstrategi selskab, der opererer under Local Development Social Inclusion Programme (LDSIP), som er en del af den nationale udviklingsplan. Selskabet har til formål, i samarbejde med lokalsamfund, regering, arbejdsmarkedsparter, det lokale hospital og udvalgte offentlige repræsentanter at fremme en social og økonomisk ligestilling i området omkring Dublin North Central af grupper, som er marginaliserede i samfundet. Selskabets indsatsområder omfatter bl.a. hjælp til de arbejdsløse, hjælp til uddannelse og indsats over for børn og familier. Et af de projekter, som selskabet er involveret i, er projektet Preparing for Life (PFL), som har til formål at øge skoleparatheden blandt børnene i forskellige områder i det nordlige Dublin.

Baggrund og formål

Ifølge projektlederen Noel Kelly, er baggrunden for PFL-projektet, at adskillige skoleparathedsundersøgelser har vist, at næsten 50 % af de børn, der starter i skole, vurderes ikke at være parate og modne nok til det. "Dette kan have negative konsekvenser for barnet og få indvirkning på dets læring, da det at være moden nok til at starte i skole hjælper barnet til at få en bedre uddannelse, få mere udbytte af undervisningen, være glad for at gå i skole, indgå venskaber med andre børn og kommunikere bedre med dets lærere," fortæller Noel Kelly.

For at øge skoleparatheden blandt børnene startede PFL sit arbejde i felten i slutningen af januar 2008. PFL dækker en række særligt udvalgte områder med dårlige sociale kår.

Projektets bidrag til at øge barnets skoleparathed starter allerede inden, barnet bliver født, dvs. fra begyndelsen af moderens graviditet, og indtil barnet starter i skole (omkring fem-års-alderen). "Graviditeten og de første par år af et barns liv er en vigtig periode, hvor bl.a. barnets helbred og evne til at lære formes. Derfor har moderen/forældrene brug for at udvikle færdigheder, som hjælper dem med at mestre forælderrollen og er med til at styrke deres barns skoleparathed," siger Noel Kelly.

Projektet har især fokus på at udvikle forældrenes færdigheder inden for områderne: 1) kognitiv udvikling, 2) fysisk velvære og motorisk udvikling, 3) sociale, følelsesmæssige og adfærdsmæssige færdigheder, 4) tilgang til læring og 5) sproglige færdigheder og kommunikationsevner.

To forskellige grupper

I øjeblikket deltager 200 gravide mødre/familier med bopæl i de udvalgte områder i PFL-projektet. Mange af disse er rekrutteret gennem det lokale hospital eller de sociale medarbejdere i lokalområderne.

Alle 200 deltagende mødre/familier får hjælp til adgang til børnehave (præskoleinstitutioner), information om sundhed og andre former for tjenesteydelser. De deltagende familier er tilfældigt delt op i to grupper: "Blue Group" og "Green Group", hvor den grønne gruppe er den mest privilegerede.

Preparing for life

Blue Group

De 100 familier som er placeret i denne gruppe, som også betegnes som "lav-dosis gruppen", får bl.a. hjælp til følgende:

1. Lettere adgang til præskoleaktiviteter, som inkluderer en forbedring af kvaliteten i de lokale børnehaver i henhold til National Quality's rammer for Early Childhood, og reservering af plads til et års børnepasning.
2. Information om folkesundhed, som bl.a. inkluderer kampagner om folkesundhed herunder forældre-relevante kampagner.
3. "Børneudviklingsmaterialer", hvor forældrene får pædagogisk legetøj og udviklingsmæssige materialer for 100 euro om året.

Green Group

De resterende 100 familier, som placeres i denne gruppe, som også betegnes som "høj-dosis gruppen" får al den hjælp, som forældrene i Blue Group får tildelt plus en hjemmebesøgs-mentorordning og forældreuddannelse i fem år.

Mentorordningen går ud på, at forældrene får et ugentligt hjemmebesøg af en uddannet mentor. Besøgene varer fra 30 minutter til 2 timer (afhængig af forældrenes behov) og er fokuseret omkring emner som før-fødsel, ernæring, hvile og rutiner samt sociale færdigheder.

Forældreuddannelsen indeholder bl.a. et fire-ugers gruppebaseret program om forældreren.

Noel Kelly fortæller om, hvordan man i projektet arbejder med kommende forældre for at ruste dem til forældreren.

Hvad har vi lært?

Hovedfokusset i PFL er at øge skoleparatheden ved hjælp af forskellige midler som fx mentorprogram og kursusprogram for forældrene, hvor de bl.a. lærer, hvordan de kan udvikle deres børns sproglige færdigheder og kommunikative evner, så børnene er skoleparate, når de starter i skolen. PFL's indsats går i gang, inden barnet er kommet til verden - stimulering og udvikling af barnet går i gang, inden det er født.

Problemstillingen med ikke-skoleparate børn er vi bekendte med i Danmark, hvor mange to-sprogede børn eller børn fra ressourcetsvage familier starter i børnehaveklassen med meget dårlige sproglige forudsætninger eller mangel på egenskaber og færdigheder, som børn erhverver sig i samspil med deres omgivelser. Dette kan bl.a. skyldes forældrenes manglede viden om sproglig, kommunikativ og social stimulering og fører ofte til, at disse børn får svært ved at klare skolen.

Det, som vi har lært af projektet er, at det er meget vigtigt med en forebyggende indsats, allerede inden barnet er født, og at en målrettet indsats over for forældrene, hvor de lærer, hvordan de skal stimulere deres barn, hvordan det skal passes og udvikles, har indvirkning på barnets skoleparathed.

Rosita Ahmadian, projektmedarbejder i Sundhedscafeerne

Det irske boom gik forbi Darndale

Reportage fra Northside Partnership

Hvor der er heste, er der sociale problemer. Det lyder ulogisk i danske ører, men i Dublin er en tøjret hest på et grønt område tegn på, at her bor der "travellers" - romaer og mere britiske sigøjnere - og de ligger nederst i det sociale hierarki.

I Darndale - Dublins nordlige distrikt - er der heste og caravan-camps for travellers. Det er altovervejende arbejderklassens boliger, der ligger her - og forslummede beton-kasser, der udgjorde de forstemmende grå kulisser for Commitments-filmen fra 1991.

Det er arbejdsløshedens kvarter. Darndale kom slet ikke med i boomet i 80-erne og 90-erne, og tilbageslaget i 2000-tallet har ramt området ekstra hårdt, da en række virksomheder lukkede.

"Boom-tiden gik bare forbi vores område," fortæller Matthias Borscheid, ansvarlig for projektudvikling i området, mens vi i bus kører rundt i Darndale. Vi ser ikke de trøstesløse slumkasser - de er måske revet ned, eller også er der bare mere ræson i at vise os nogle boligområder, der faktisk ser pæne ud, og hvor den sociale inklusion fungerer bedre.

Gode boliger bag sigøjner-område

Vi gør et stop ved sådan et nydeligt område med 193 boliger. De ligger lige bag et beboelsesområde for travellers. Ud over, at mange børn ikke må gå forbi sigøjnerne, er her et godt miljø, og de lave blokke er henholdsvis ejer- og lejerboliger - helt ens i øvrigt. Det er kun seks år gammelt, og nogle af ejerne er allerede fanget i en tid, hvor ingen tør købe huse. De kan hverken sælge eller leje ud.

Lejlighederne er ikke indrettet kønt - kunne vi konstatere ved selvsyn. Små rum og mærkelige materialer og farver. Irish style, må det vel være. Lejerne findes oftest via en navneliste via Dublins bystyre - og er som oftest fra området i forvejen.

Darndale er også hjemsted for en stor del af Dublins romaer.

Mix'et af lejere og ejere fungerer godt. Der er etableret aktiviteter for blandt andet de unge - og manager Geoff Corgoran kan blot håbe, at de tager imod dem. Lejerne er generelt mere aktive i fællesskabet end ejerne - omvendt af, hvad Geoff troede.

Videre på busturen siger Matthias Borscheid, at hele Nord-distriktet er udtryk for dårlig byplanlægning. Der mangler faciliteter, og der er end ikke en direkte busrute til områdets store arbejdsplads, lufthavnen. Posthuse er liberaliseret og flytter væk fra de beboere, som ikke har bil, og så videre.

Tilbage på kontoret

Vi er tilbage på Mathias Borscheids arbejdsplads, Northside Partnership (NSP). Det kunne minde om et sek-

retariat for Helhedsplan Gellerup-Toveshøj, men er det ikke. Hovedfokus er på social inklusion og ikke på bygningsmæssige forandringer. Det er et privat partnerskab med deltagelse af bydelsråd (communities), fagforeninger, arbejdsgivere, statsforvaltninger mv. Der er 38 partnerskaber i hele Irland.

Langtidsledighed var fra starten i 1991 det største indsatsområde - og er det stadig. Mange af Darndales beboere befinder sig rigtigt langt fra arbejdsmarkedet og behøver omfattende hjælp og rådgivning. Det er her, at perspektivet bliver bredere, fordi arbejdsløshed ikke kan ses isoleret. Det handler om familieforhold, boglige kundskaber, bekæmpelse af fattigdom og kriminalitet, boligforhold og skabelse af netværk - altså empowerment helt bredt.

Det arbejder Mathias og hans kolleger med i en række projekter, som NSP hyres til af lokalområdets interessenter, og som hver for sig skal finansieres, før de kan starte.

Projekterne er fattigdomsdrevne. "De rige i området klarer sig selv," bemærker Odran Reid, som er strategisk koordinator i NSP.

Projekterne skal give beboerne mulighed for at ændre negativ tænkning og kvalificere beboerne til jobs.

"Vi er som et skib, der synker," siger Odran Reid, når han skal beskrive Irlands nuværende økonomiske situation.

Optimismen i pessimismen

Men pessimismen har indfundet sig - også hos de ansatte i NSP.

"Vi var utroligt fattige før firserne. Så blev vi utroligt rige, og nu er vi ved at blive utroligt fattige igen. Vi er som et skib, der synker. Alt lukker ned, og det er ikke tiden at tænke langsigtet," lyder det fra Odran Reid.

"Kan I være optimistiske i sådan en tid?" spørger vi.

"Vi har ekspertiser, som ingen andre har, og selv om tiden nu er deprimerende, tror vi, at vi kan give folk bedre mulighed for at få job og skabe relationer til arbejdsmarkedet," siger Matthias Borscheid.

NSP erkender, at partnerskabet mangler en vigtig dimension, fordi fysiske ændringer i området ligger uden for partnerskabets virkeområde.

"Men vi ville gerne have det med," erklærer Matthias Borscheid."

Darndale

Birger Agergaard, projektleder Borgerportalerne

Darndale tager sig pænt ud, men det er monofunktionelt, og der er ikke tænkt på, at fx offentlig transport skal kunne køre ind i området.

Doras Bui

Doras Bui er et ressourcecenter for enlige forældre i Dublins nordøstlige kvarter. Centeret har eksisteret i 24 år og havde oprindeligt som hovedformål at bekæmpe fattigdom blandt enlige forældre. I dag rummer centeret mange andre tilbud og arbejder aktivt for at styrke de enlige forældres situation på mange felter, både praktisk og politisk.

Behovet for et center som Doras Bui kan spores til det katolske Irlands historie. Enlige forældre har altid været en udsat gruppe i dette katolske land, hvor det frem til 1995 var ulovligt at blive skilt. (Abort er stadig ulovligt, hvilket viser hvor stærkt katolicismen har i samfundet). Der er 190.000 enlige forældre i Irland - og af disse er 14 % fædre og 86 % mødre. Doras Bui støtter begge grupper, men har helt naturligt hovedfokus på de enlige mødre.

Doras Bui arbejder for at bringe alenemødre sammen, så de har nogen at identificere sig med og være sammen med om at tackle udfordringer og problematikker. Centeret sørger også for information om alle forhold knyttet til det at være enlig forælder; det være sig økonomiske støtteordninger, familielovgivning, eller råd om sundhed, opdragelse eller arbejdsmarkedet. Børn der har oplevet vanskeligheder i forbindelse med skilsmisse kan få rådgivning og terapi af de to kunst- og dramaterapeuter, der er tilknyttet huset.

Huset rummer desuden en heldags vuggestue som sluger en stor del af Doras Buis ressourcer. Centerets leder Noreen Byrne understreger, at vuggestuen er en vigtig del i arbejdet med at få de enlige mødre uddannet eller ud på arbejdsmarkedet, da offentlige pasningsinstitutioner ikke er almindeligt i Irland. Næsten alle de ansatte, og dem der sidder i husets bestyrelse, er fra lokalområdet og er, eller har selv været, enlige mødre. Der er 27 medarbejdere tilknyttet huset.

Doras Bui kæmper mod fordomme og diskrimination, og arbejder for at uddanne og oplære sagsbehandlersystemet til at forstå de enlige forældres situation, rettigheder og udfordringer. Herigennem kan Doras Bui gøre en forskel i forhold til, at sagsbehandlere skal have en ordentlig tilgang til og behandling af de enlige forældre. Doras Bui kæmper for en generel anerkendelse af forskellige familieformer i det irske samfund - udover den konventionelle 'gifte' irske familie. Således er centeret opdateret på, hvad der sker inden for området både lokalt, regionalt og nationalt. De er støttet af de irske myndigheder, EU og filantropiske fonde og modtager også private donationer. Men det at sikre centeret en kontinuerlig og tilstrækkelig fundraising er direktørens og bestyrelsens tilbagevendende udfordring...

Doras Bui

Ann Katrin Dybdahl, leder af Kvindehuset

Computer Club House - globalt multimedieprojekt

Som nabo til Guinness-bryggeriets store bygningskompleks ligger Computer Club House, der danner rammerne om et multimedieprojekt for Dublins udsatte børn og unge.

Projektet er en del af computerfirmaet Intels globale netværk af godt 100 Computer Club House projekter i 20 lande med ca. 25.000 brugere, hvor børn og unge fra udsatte boligområder kan komme gratis efter skole og - via den nyeste computerteknologi - arbejde med webdesign, musik, film, animation og robotter.

Projektets brugere er mellem 8 og 18 år, og undervisningen varetages af frivillige mentorer samt professionelle undervisere.

Leder af Computer Club House i Dublin Ciaran McGuinness forklarer: "Hos os kan de unge udforske deres egne kreative ideer og lære af hinanden gennem brugen af computerteknologi. Computer Club House handler ikke om at tilbyde de unge et uddannelsesforløb eller om at stille internetadgang til deres rådighed. Her handler det primært om at hjælpe dem hver især med at opdage deres eget potentiale."

Hovedparten af de børn og unge, vi møder på vores besøg i Computer Club House, er da også godt fordybet i diverse kreative projekter. Flere af dem er desuden meget ivrige efter at fremvise frugten af deres arbejde.

Den musikinteresserede David Anderson på 15 år viser stolt sit studieudstyr frem, forklarer lidt om den musik han producerer i studiet og giver til sidst Computer Club House disse ord med på vejen:

"Her er meget rart og trygt at være. Vi får lov til at lave det, vi gerne selv vil, uden at nogen bestemmer over os. Jeg har lært meget omkring det at producere og indspille musik, og jeg kunne godt tænke mig at uddanne mig til studietekniker, når jeg er færdig med skolen."

Også den 11-årige Ross Mooney, hvis projekt drejer sig om, hvorvidt der nogensinde har eksisteret drager i Nord-europa, har fine ord tilovers for stedet:

"Jeg har lært at lave grafik og billeder på computeren, som jeg bruger til min bog om drager. De voksne er gode til at hjælpe mig, når ikke selv jeg kan finde ud af det. Jeg vil helt sikkert blive ved med at komme her, så længe jeg kan. Jeg har fået nye venner her, og de voksne er rigtig søde".

Filosofien bag Computer Club House ligner på flere punkter Rap Akademiets filosofi, hvor de unge også selv får lov til at udtænke og forme deres egne projekter. I Rap Akademiet handler det også om at få de unge til selv at finde og realisere deres eget potentiale samt opbygge en selvtillid og motivation gennem arbejdet med musikken.

I Danmark er både Ungdomshuset i Odense og Computer Club House i Ringsted en del af det globale Computer Club House netværk.

Læs mere om Computer Club House her: www.computerclubhouse.org

Rasmus Brandt Lauridsen, projektleder på Rap Akademiet

Computer Club House

Evaluering af studieturen

21 ud af de 32 deltagere har besvaret det evalueringsskema, som blev udleveret ved studieturens afslutning.

Evalueringen viser, at de mest populære besøg var Computer Club House, Sphere 17 og Preparing for Life. Her mener deltagerne at have hentet mest inspiration og fået størst fagligt udbytte. På en skala fra 1-5 ligger besvarelsenerne mellem 4,24 og 4,38.

Mindre populære var besøgene i boligområderne i det nordlige Dublin den første dag. Det kan skyldes, at besøgene var korte, vi var som japanske turister 'hurtigt ind, hurtigt ud'. Herudover talte vi kun ét af stederne med beboere, og det medvirkede til, at besøgene blev en anelse upersonlige.

15 ud af 20 har generelt set fået et godt fagligt udbytte, og dette spørgsmål får en score på 4,1, mens 10 ud af 19 mener at have fået ideer med hjem. Endelig svarer 17 ud af 19, at de mener, at turen vil fremme deres fremtidige samarbejde med de øvrige deltagere på turen.

Kommentarer

Herunder følger kommentarer til turen samt forslag til fremtidigt samarbejde.

- Leixlip: Svært at vurdere fagligt, men det gjorde nok det største indtryk på det menneskelige plan. Dette var "real life". 1. gang vi blev modtaget med et håndtryk. 3 mænd, hvor man tænkte, at det så lidt "sølle" ud, men sikke hjerteblod.
- Preparing for Life: Meget inspirerende. Han vidste, hvad han talte om. Dejligt at høre, at projekter TAR lang tid - også inden igangsætning.
- Mulighed for refleksion, evt. kunne det udformes som en slags gruppearbejde efter besøgende i projekterne, hvor hver gruppe skulle reflektere over det man havde set, og perspektivere til eget arbejde i Danmark.
- Ideer: Har i hvert fald fået udsagn, der er værd at tænke over. Svært at sammenligne vores forhold med deres, men bekræftet i, at "ting tager tid" - og at vi er "forkælede" - trods megen brokkeri!
- Jeg har allerede lavet 2 aftaler med nogle af de andre turdeltagere efter snakke på Dubling-turen. Så selve turen/samværet har en effekt!
- Jeg synes det kunne være spændende, at høre "de garvede boligsociale medarbejdere" fortælle om hvordan de startede op, erfaringer mm. Dvs. høre om de forskellige projekters baggrund.
- Vi skal måske ude og besøge hinanden lidt oftere. Det vil også være spændende at prøve og lave en eller to fælles projekter sammen, på tværs af områderne.
- Forslag til og jeg ved ikke om det allerede gøres møder hvor de enkelte områder "fortæller" aflægger beretning om deres arbejde/status her og nu.